

טוב הוא (דף מו ע"א) לַאֲגַנְזָא לִיהַ דְּלָא יַהֲנוּן
מַנְיָה חַיִּיבֵי עֲלָמָא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי
טוֹב דְּלָא יִשְׁתַּכַּח בֵּיה רַתְחָא, כְּתִיב
הֲכֵא כִי טוֹב וּכְתִיב הָתֵם (במדבר כד) כִּי טוֹב
בְּעֵינַי יִי לְבָרַךְ אֶת יִשְׂרָאֵל, וְסוּפָא דְקָרָא (ר"א
אוכח) וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ,
וּבְגִין כֶּף לֹא אִשְׁתַּכַּח בֵּיה רַתְחָא וְאָף עַל גַּב
דְּשִׁיתָף לִוּן קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּחֻדָּא.

הָא חֲזִי, נְהִירוֹ עֲלָאָה לְמַהוּי נְהִיר הַאי אוֹר.
וּמַהֲהוּא נְהִירוֹ חֲדוּ לְכֻלָּא בֵּיה. וְהוּא
יְמִינָא לַאֲתַעֲטָרָא גּוּלְפוּי (נ"א גְּלִיפִי) גְּלִיפִין
בְּהַדְיָה וְהָא אֲתַמָּר. כְּתִיב, (תהלים לא) מָה רַב
טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפְנַתָּ לִירְאֵיךָ פְּעֻלַת לַחֹסִים בָּךְ.
מָה רַב טוֹבְךָ דָּא אוֹר קַדְמָאָה דְגַנְיִז קַדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, לִירְאֵיךָ לְצַדִּיקִים לְאַנוּן דְּחֵלִי
חֲטָאָה כְּדַקְאָמְרִן.

השלמה מההשמטות (סימן ל"ז)

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר, וְאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן שְׁנֵי
אוֹרִים הַגְּדוּלִים הָיוּ, דְּכְתִיב וַיְהִי
אוֹר. וְעֲלִיו נֶאֱמַר כִּי טוֹב. וְלִקַּח הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא הָאֱחָד וּגְנִזוּ לְצַדִּיקִים לְעֵתִיד לְבָא
דְּכְתִיב מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפְנַתָּ לִירְאֵיךָ
פְּעֻלַת לַחֹסִים בָּךְ נִגְדַּ בְּנֵי אָדָם. מְלַמֵּד שְׂאוֹר
הָרֵאשׁוֹן אֵין כָּל בְּרִיָּה יְכוּלָּה לְהַסְתַּפֵּל בּוּ
דְּכְתִיב וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב וַיֵּרָא
אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד.
רָאָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה,
רָאָה טוֹב מְאֹד, מְזַהֵר וּבְהִיר.

וְלִקַּח מְאוּרוֹ הַטוֹב וְכֻלָּל שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם
נְתִיבוֹת הַחֲכָמָה וּנְתַנּוּ לְעוֹלָם הַזֶּה.
וְהֵינּוּ דְכְתִיב (משלי ד) כִּי לִקַּח טוֹב נְתַתִּי לָכֶם
תּוֹרָתִי אֵל תַּעֲזוּבוּ. הוּי אוֹמַר אוֹצְרָה שֶׁל

וכי טוב הוא לַגְּנוּזוּ כְּפִי שְׁלֵא יַהֲנוּ
מִמְנוּ רְשָׁעֵי הָעוֹלָם.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וַיֵּרָא אֱלֹהִים
אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב, שְׁלֵא יִמְצָא בּוּ
רַתְחָה. כְּתוּב פֶּאֶן כִּי טוֹב, וְכְתוּב
שָׁם (במדבר כד) כִּי טוֹב בְּעֵינַי ה'
לְבָרַךְ אֶת יִשְׂרָאֵל, וְסוּף הַפְּסוּק
[מזכיר] - וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר
וּבֵין הַחֹשֶׁךְ. וְלָכֵן לֹא נִמְצְאָה בּוּ
רַתְחָה, וְאָף עַל גַּב שְׁשִׁתָּף אוֹתָם
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאָחֵד.

בֵּא רָאָה, הָאוֹר עֲלִיוֹן לְהִיּוֹת
מְאִיר הָאוֹר הַזֶּה, וּמְאוּתוֹ אוֹר
שְׁמַחָה לְכָל בּוּ. וְהוּא יִמִּין
לְהַתְּעֵטֵר חֲקִיקוֹתָיו [חֲקִיקוֹי]
חֲקוּקִים יַחַד אֲתוּ, וְהִרִי נֶאֱמַר.
כְּתוּב (תהלים לא) מָה רַב טוֹבְךָ
אֲשֶׁר צִפְנַתָּ לִירְאֵיךָ פְּעֻלַת
לַחֹסִים בָּךְ. מָה רַב טוֹבְךָ - זֶה
אוֹר רֵאשׁוֹן שְׁגַנּוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא. לִירְאֵיךָ - לְצַדִּיקִים, שְׁהֵם
יִרְאִי חֲטָא כְּמוֹ שְׂאֲמַרְנוּ.

השלמה מההשמטות (סימן ל"ז)

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר. וְאָמַר
רַבִּי יוֹחָנָן, שְׁנֵי אוֹרוֹת הַגְּדוּלִים
הָיוּ, שְׁכְּתוּב וַיְהִי אוֹר, וְעֲלִיו
נֶאֱמַר כִּי טוֹב. וְלִקַּח הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא הָאֱחָד וּגְנִזוּ לְצַדִּיקִים
לְעֵתִיד לְבָא, שְׁכְּתוּב (תהלים לא)
מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפְנַתָּ לִירְאֵיךָ
פְּעֻלַת לַחֹסִים בָּךְ נִגְדַּ בְּנֵי אָדָם.
מְלַמֵּד שְׂאוֹר הָרֵאשׁוֹן אֵין כָּל
בְּרִיָּה יְכוּלָּה לְהַסְתַּפֵּל בּוּ, שְׁכְּתוּב
וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב,
וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה
וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד. רָאָה הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה,
רָאָה טוֹב מְאֹד מְזַהֵר וּבְהִיר.

וְלִקַּח מְאוּרוֹ הַטוֹב, וְכֻלָּל
שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת הַחֲכָמָה,
וּנְתַנּוּ לְעוֹלָם הַזֶּה, וְהֵינּוּ שְׁכְּתוּב
(משלי ד) כִּי לִקַּח טוֹב נְתַתִּי לָכֶם
תּוֹרָתִי אֵל תַּעֲזוּבוּ. הוּי אוֹמַר:
אוֹצְרָה שֶׁל תּוֹרָה שְׁבַעֲלָ פָּה.